

РЕШЕНИЕ

№ 28050

гр. София, 23.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 15.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Мария Стоянова, като разгледа дело номер **6186** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Х. Х., [дата на раждане] в Л., без гражданство, легитимиращ се с паспорт № PR0312990, издаден на 04.04.2023 г. от Република Л., със срок на валидност 03.04.2028 г., депозирана чрез пълномощник – адв. Й. У., САК срещу Заповед рег. № 513з-6102 от 22.05.2025 г. издадена от „за началник“ на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, по Заявление вх. № 101268 от 08.05.2025 г. е отказано да му бъде предоставено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

В жалбата са изложени аргументи за неправилно приложение на материалния закон и несъответствие на оспорената заповед с целта на закона. Твърди се противоречие с информацията от представените със заявлението доказателства относно декларираният от жалбоподателя адрес на пребиваване в Република България. Сочи се, че неустановяването му при извършената проверка не е достатъчно основание, за да се приеме, че данните в заявлението са неверни. Застъпено е становище, че законът не поставя изискване и задължение към заявителя за непрекъсваемо пребиваване на деклариран на територията на Република България адрес. Оспорват се и констатациите от извършената проверка от служители на отдел „Миграция“ – СДВР с аргумента, че приложените към преписката документи не съдържат достатъчно информация как е осъществен контакта с живеещите на същия административен адрес, които са отrekli да са виждали и да познават жалбоподателя като наемател и/или ползвател на жилището

на свид. О. С.. Твърди се, че оспореният отказ нарушава изискванията на гарантираното в чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи право на сдружаване, доколкото искането за предоставяне на право на продължително пребиваване е обосновано именно с упражняване на представителни функции, свързани с дейността на регистрираното в Българската търговско промишлена палата Търговско представителство „ЕНЗО“ ООД на управлявано от жалбоподателя търговско дружество със същото име със седалище в [населено място], Ливанска република. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспорената заповед рег. № 513з-6102 от 22.05.2025 г., издадена от „за началник“ на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на А. Х. Х. е отказано право на продължително пребиваване в Република България.

Искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано се поддържат от процесуалния представител на жалбоподателя – адв. У. и в съдебното заседание.

Процесуалният представител на ответника – главен юрисконсулт М. Г. в писмено становище (Молба – л. 58) и представени по делото писмени бележки (л. 59 – л. 61) оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Позовава се на приложените писмени доказателства относно наличието на материалните предпоставки по чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, позовавайки се и на решение на СЕС по дело С-438/22 г., прави възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, въз основа на събраните по делото доказателства и становището на страните, съобразно правомощията по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 08.05.2025 г. с вх. № 101268 в Столична дирекция на вътрешните работи е заведено Заявление, депозирано от жалбоподателя Х. А., [дата на раждане] в Л., без гражданство, легитимиращ се с паспорт № PR0312990, издаден от компетентните органи на Ливанска република, със срок на валидност до 03.04.2028 г., ЛНЧ [ЕГН] (л. 22 – л. 26), с което в качеството на търговски представител на чуждестранно търговско дружество с регистрирано от Българската търговско промишлена палата (БТПП) търговско представителство (ТП) в Република България, е направил искане да му бъде предоставено право на продължително пребиваване. В заявлението е посочено, че чужденецът е влязъл в РБългария през ГКПП – Аерогара С. на 07.05.2025 г. (ден преди подаване на заявлението) и адрес на пребиваване – [населено място],[жк], [жилищен адрес]0. Завителят е отразил, че разполага с валидно издадена виза, съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ. Като приложения към заявлението са описани – копие от паспорт за пътуване (л. 27-л. 28), копие от виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ (л. 28), копие от документ за платена държавна такса, копие от разрешението за пребиваване (л. 29), декларация за жилище (л. 32), медицинска застраховка (л. 37 - л. 38).

Към административната преписка са приложени и:

заверено копие на Сертификат № 1835 от 08.05.2025 г., издаден на основание чл. 9, т. 6 от Устава на БТПП, относно вписано с решение от 24.02.2016 г. в Единния търговски регистър на БТПП под № [ЕГН], Търговско представителство „ЕНЗО“ ООД на регистрирано в чужбина – [населено място], Ливанска република, търговско дружество със същото име (л. 30 – л. 31), извлечение от движения и наличности по банкова сметка в щатски долари на името на жалбоподателя А. Х. за периода 01.04.2025 г. – 01.05.2025 г., с приложено копие на дебитна карта и превод на български език (л. 33 – л. 34 и л. 36 – л. 37).

По повод подаденото заявление, на 18.05.2025 г. е извършена проверка от служители на група

„АМИС“, сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР на декларирания адрес на пребиваване на жалбоподателя в [населено място]. Резултатите от проверката са отразени в Докладна записка, рег. № 513р-52607 от 19.05.2025 г. (л. 21). Установено е, че към момента на проверката на адреса –[жк], вх. Г, ет. 2, ап. 30 няма никой. Възпроизведени са разговори с живееща в ап. 31 и с домоуправителя П. П., които са заявили, че в ап. 30 живее свид. О. С. със сина си, но не познават чужденеца Х. А.. Отразен е и проведен разговор със свид. С. на мобилен № [ЕГН], която е потвърдила декларираното от жалбоподателя, че живее в жилището ѝ тогава когато е в България. В докладната е посочено, че свид. С. е заявила, че на 24.05.2025 г. чака още един апликант и в жилището ще живеят заедно със сина си и двамата апликанти, един от които жалбоподателят А. Х., който разполага с ключ. Не е уточнила кога може да бъде открит на адреса. В докладната записка е отразено, че в същия ден – на 18.05.2025 г. е извършена проверка и на адреса, на който е регистрирано търговското представителство «ЕНЗО» ООД – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10, където също не е бил установен жалбоподателят Х. А. Със становище, рег. № 513р – 54271 от 22.05.2025 г. (л. 19), началник СЗМ – ОМ – СДВР, въз основа на констатациите от проверката на декларирания адрес в Заявлението на жалбоподателя, както и на адреса, на който е регистрирано търговското представителство „ЕНЗО“ ООД в [населено място], и приложените към Заявлението документи, е направил предложение да се откаже предоставяне на право на продължително пребиваване на територията на РБългария на заявителя Х. А..

Оспорената Заповед рег. № 513з-6102 от 22.05.2025 г. (л. 17- л. 18), е издадена от за началник на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с делегирани със Заповед № 513з – 5977 от 19.05.2025 г. на директора на СДВР (л. 40) правомощия по осъществяване на общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ при СДВР, считано от 19.05.2025 г. до отпадане на необходимостта. Отказът е мотивиран с декларираните неверни данни от жалбоподателя относно пребиваването му на посочения адрес в [населено място], за което е представена и нотариално заверена декларация от свид. О. С.. Заповедта е връчена на жалбоподателя Х. А. на 27.05.2025 г. в присъствие на преводач от и на разбираем за него арабски език, видно от саморъчно отразените имена и дати (л. 18 - гръб).

Към преписката е приложена и Докладна записка рег. № 513р - 57088 от 02.06.2025 г. (л. 20), по повод връчване на Уведомление рег. № 513000 – 38966 от 28.05.2025 г. за постановения отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване по депозираното Заявление от Х. А. (л. 16). Отразената информация в Докладната записка касае извършена проверка на декларирания от жалбоподателя адрес три дни след връчване на Заповедта. В този смисъл, констатациите от тази проверка са неотнормими към фактите, послужили на административния орган да приложи основанието по чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, за да откаже предоставяне на право на продължително пребиваване на жалбоподателя Х. А..

По искане на пълномощника на жалбоподателя в съдебното производство се представи информацията от извършена проверка, по реда на чл. 41, ал. 1, т. 2 от ЗДАНС. Държавна агенция „Национална сигурност“ не е установила данни за жалбоподателя, въз основа на които може да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност. В справката е посочено, че не се възразява да му се предостави право на продължително пребиваване на територията на Република България.

В показанията си (л. 70), разпитаната по искане на пълномощника на жалбоподателя, свид. О. С. потвърди предоставената информация при проведения на 18.05.2025 г. разговор по телефона със служителите на отдел „Миграция“ – СДВР, че жалбоподателят Х. А. ползва жилището ѝ когато е в България, няколко месеца годишно. Уточни, че той е неин наемател още от края на 2023 г. като

през този период периодично пътува до Л.. Заплаща договорената наемна цена когато е в България. Свид. С. заяви, че не е знаела, че следва да уведоми домоуправителя за отдаваните под наем помещения от жилището си на жалбоподателя Х. А.. Спомена, че в блока има и други наематели, които лично тя не познава по имена.

Като писмени доказателства, по искане на процесуалния представител на ответника, бяха приобщени заверени копия на Заповед на директора на СДВР рег. № 513з-607 от 22.01.2025 г. за заместване на държавен служител (л. 63) и Удостоверение рег. № 513р – 25253 от 10.03.2025 г. издадено от началника на 01 сектор към отдел «Човешки ресурси» при СДВР (л. 64).

Описаните релевантни за правния спор фактически обстоятелства не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, с правен интерес от оспорването, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. Отказът е връчен лично на жалбоподателя на 27.05.2025 г., а жалбата е депозирана в Административен съд – София – град на 05.06.2025 г. и е заведена с вх. № 14032, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ (нова, ДВ, бр. 52/27.06.2025 г., предишна ал. 11).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е постановен, на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, от компетентен административен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ – заместващ началника на отдел „Миграция“ – СДВР, съгласно Заповед за заместване № 513з – 607 от 22.01.2025 г. на директора на СДВР и отговаря на изискванията за форма и съдържание, по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ (нова, ДВ, бр. 52/27.06.2025 г., предишна ал. 11).

Отказът е надлежно мотивиран и съдържа както правните съображения, така и фактическите основания, с които е обоснован, в съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. По ясен и недвусмислен начин административният орган е изразил волята си, като е обезпечил възможността на засегнатото лице да се запознае с мотивите и да упражни правото си на защита, включително сезирайки съда. При издаване на Отказа не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са самостоятелно основание за неговата отмяна.

Административният орган, преценявайки всички приложени към заявлението документи, включително и основаниято, на което е направено искането – чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ – жалбоподателят е вписан с решение от 24.02.2016 г. в Единния търговски регистър на БТПП като представител по право на Търговско представителство „ЕНЗО“ ООД, е приел, че данните относно адреса, на който чужденецът е заявил, че ще пребивава на територията на страната са недостоверни, позовавайки се на резултатите от извършената на 18.05.2025 г. проверка от служители на отдел „Миграция“ при СДВР.

Пребиваването на чужденци на територията на страната е подчинено на разрешителния режим, регламентиран с разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ. Съответен на приложените към административната преписка доказателства, а и на представените в настоящото производство, е направеният извод за привидно /фиктивно/ удостоверяване на адреса на местоживеење в РБългария, което е основание за отказ по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ППЗЧРБ, за получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично следва да представи към заявлението по образец и документите, посочени в чл. 14, ал. 1, т. 1 – т. 6, а в настоящия казус, с оглед основаниято по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, на което се е заявено предоставянето на това право, и удостоверение, отговарящо на изискванията на чл. 19, т. 1 от ППЗЧРБ.

Като доказателство за осигурено жилище, съгласно чл. 14, ал. 1, т. 3 от ППЗЧРБ, към заявлението

е приложена единствено нотариално заверената декларация на свид. О. С. (л. 32), в която тя е посочила, че е съгласна Х. А. да живее в собственото ѝ жилище, както и че го е придобила с нотариален акт през 2012 г. Адресът в заявлението и в нотариално заверената декларация на свид. О. С. съвпада с отразения в приложеното заверено копие на Разрешение за пребиваване RA0078967, издадено от МВР на 05.06.2024 г. на името на жалбоподателя със срок на валидност - 31.05.2025 г. (л. 29).

Тези доказателства с основание са възприети от административния орган за недостатъчни, за да удостоверят достоверно декларирания адрес на пребиваване в заявлението на жалбоподателя, с оглед резултатите от извършената на 18.05.2025 г. проверка от служители на СДВР, включително и на адреса на регистрация на търговското представителство „ЕНЗО“ ООД. Твърденията на свид. С. в показанията ѝ в съдебното заседание, а и в нотариално заверената декларация, възпроизведени в заявлението на жалбоподателя, посредством посочване на адреса на жилището в [населено място],[жк], вх. Г, ет. 2, ап. 30, на който ще пребивава в България, не намират подкрепа в нито един от приложените документи към преписка. Не са представени нито удостоверяващи правото ѝ на собственост, нито удостоверяващи твърдяното наемно правоотношение (Договор за наем, документи за заплащане на наемна цена, разходи за ел. енергия, топлоенергия, вода и др. режийни за позване на имота, декларирани доходи от наем), въпреки че свидетелката твърди, че Х. А. е неин наемател от края на 2023 г. Съответни на показанията ѝ, че не е уведомявала домоуправителя за отдадените помещения под наем са възпроизведените в докладната записка на служителите, извършили проверката на адреса на 18.05.2025 г., данни на съседа и на домоуправителя, че не знаят да има наемател, а жилището се ползва единствено от свид. С. и сина ѝ.

Изложеното мотивира съда да приеме, че жалбата е неоснователна. Оспореният административен акт е законосъобразно издаден - от компетентен орган, при спазване на административно - производствените правила и правилно прилагане на материалния закон, в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответника, съдът счита, че на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ, в размер на 100 (сто)лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във вр. чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, Административен съд - София град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Х., [дата на раждане] в Л., без гражданство, легитимиращ се с паспорт № PR0312990, издаден на 04.04.2023 г. от Република Л., със срок на валидност 03.04.2028 г., депозирана чрез пълномощник – адв. Й. У., САК срещу Заповед рег. № 513з-6102 от 22.05.2025 г. издадена от „за началник“ на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, по Заявление вх. № 101268 от 08.05.2025 г. е отказано да му бъде предоставено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

ОСЪЖДА на А. Х. Х., [дата на раждане] в Л., без гражданство, легитимиращ се с паспорт № PR0312990, издаден на 04.04.2023 г. от Република Л., със срок на валидност 03.04.2028 г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените в настоящото производство

разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: